

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Quid Tabithâ restitutâ viribus factu[m] sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

422 Cap. XXXIX. Vigesima morb. cauff. Sanctorū firmata authoritas,
qua appellatur Salomonis, stupentes. Sanitas claudio data concur-
sum fecit; concursus Petro occasio fuit, populo Christum præ-
dicandi, authorem sanitatis, & vniuersæ salutis humanæ, longa
sanè, & efficacissima oratione. Ita claudum fuisse non solum ipse
claudio profuit, sed etiam populo vniuerso. Nam, ut postea
Astor. 4. 4 dicitur: *Multi eorum, qui audierant verbum, crediderunt: & fa-*
ctus est numerus virorum quinque millia; nimis propter mira-
culum claudi sanati, & verbum Petri concionati: qui tantæ effi-
caciæ fuit, ut in prima concione tria, in hac secunda autem,
quiaque hominum millia conuerterit.

III.

Astor. 9. 33.

Quemadmodum autem claudum Iudæum, & ante Iudeorū
templum mendicantem, sanando, Christo adiunxit Petrus,
ita postea Æneam gentilem & paralyticum, & gentilismo liberauit.
Lyddæ enim inuenit hominem quemdam, nomine Æneam, ab annis
octo jacentem in grabato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus:
Ænea sanat te Dominus IESVS CHRISTVS: Surge, & sterno tibi. Et
continuò surrexit. Gentilem fuisse hunc, nomen Gentilitium pro-
babile facit. Nec dubium est, cum in IESVM CHRISTVM, à quo
sanatus erat, credidisse. Quamuis, ut D. Chrysostomus obser-
uar, Petrus non exegerit priùs ab eo fidem, nec interrogauerit,
velletne sanus fieri. Licet enim hoc miraculum etiam fa-
ctum sit ad priuatam paralyticī utilitatem, magis tamen fiebat
ad consolationem & conuersionem omnium. Hinc mox sub-
iungitur miraculi fructus, cum dicitur: *Et viderunt eum omnes,*
qui habitabant Lydda, & Saronæ (quam aliqui non solum ciuita-
tem, sed etiam regionem esse scribunt) & conuersi sunt ad Domi-
nūm. Tanti occasio boni fuit paralysis Æneæ. In quem locum
Oecumenius animaduertit, etiam Christum nonnulla in genere
miracula edidisse, ad quæ non semper priùs fidem exigebat: quæ-
dam enim faciebat, ad consolationem jam credentium, quædam,
ut per illa ipsa prodigia alij ad fidem attraherentur. Immò D.
Chrysostomus monet, & Christum, & eius exemplo Apostolor,
cum primū inciperent signa facere, non requisiuisse fidem, sed
post aliqua miracula. Ita morbi miraculorum occasio, miracula
fidei caufsa extiterunt.

IV.

Astor. 9. 41.

Tabitham idem Petrus, non solum à mortuis excitauit,
quod

quod erat maius, sed etiam excitatam adhuc debilem, & necdum satis firmas vires assecutam, attactu manū erexit, & ad pristinum vigorēm reduxit. Quia non semper perfecta sanitas, etiā cum miraculo, tribuitur; vt, qui beneficium accipit, id pluris faciat, sicut in cæco, quem Christus sanauit, accidit. Nam ad Marc. 8. 24, primum Domini tactum interrogatus, si quid viderez, aspiciens dixit: Video homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum impossuit manus super oculos eius: & cœpit videre, & restitutus est, ita ut clare videret omnia. Pari modo Tabitha primò ad vitam vocata Petri, deinde etiam ad vigorem tactu eiusdem est reducta: hinc dicitur: *Dans autem illi manum, erexit eam.* Quo fructu? No. Act. 9. 42
rum autem factum est per uniuersam Ioppen, & crediderunt multi in Domino; sicut ob claudum & Æneam ab eodem Petro in nomine Iesu sanatos, & ob eos, quibus vel umbra Petri restituit sanitatem. Et decuit sancte insignem esse signorum perpetratione Petrum, quia Iudeis, qui signa petunt, peculiariter erat destinatus; quemadmodum Paulus, qui Gentibus sine Gracie sapientiam querentibus, sapientiā excelluit. Quamquam nec huic defuit potestas miraculorum, qua plurimos ad Christum adduxit.

Dimisiones quidem gratiarum sunt, & alij per Spiritum datur sermo sapientie: alij autem sermo scientie secundum eumdem Spiritum: alteri fides in eodem Spiritu: alij gratia sanitatum in uno Spiritu: alij operatio virtutum; alij prophetia, alij discretio spiritum, alij generalia, alij interpretatio sermonum. Hac autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult. Ut unus in hoc, aliis in alio abundet. Ita Petrus gratia sanitatum excelluit. Paulus sermone sapientiae & scientiae. Neque tamen id irico vel Petro sapientia, vel Paulo gratia sanitatum defuit, immo nec operatio virtutum, hoc est maiorum miraculorum, quæ non corpus & morborum dumtaxat curam, sed animam etiam & quævis alia spectant, vt sunt dæmones ejicere, & incredulos impio que per miraculum punire; quo pacto Elymam puniuit cætitate, vt alibi diximus. Gratiam sanitatum eum habuisse, S. Lucas restatur, quando scribit non minus ab eo, quam à Petro claudum fuisse sanatum. Et quidam vir Lystris, inquit, infirmus Actos. 14. 7.
pedibus sedebat, claudus ex utero matris sua, qui numquam ambulauerat.

V.

1. Cor. 12. 4.